

عنوان مقاله:

اقدام پژوهشی در قالب گروه کوچک برای بهبود نارساخوانی دانش آموزان پایه اولابتدایی در نرم افزار شاد

محل انتشار:

هجدهمین همایش سالیانه با عنوان هویت ایرانی برنامه درسی و آموزش در عصر پسا کرونا (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

انسی کرامتی - استادیار گروه علوم تربیتی، دانشگاه فرهنگیان، پردیس شهید هاشمی نژاد، مشهد، ایران

ملیکا محمدپور - دانشجوی کارشناسی علوم تربیتی، دانشگاه فرهنگیان، پردیس شهید هاشمی نژاد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

ارتباطات در زندگی بشر امروزی بسیار اهمیت دارد تا جایی که ان سانها بدون ارتباط قادر به زندگی نیستند. در روند تکامل رابطه در جوامع انسانی، ارتباط از حرکات دست و صورت و اصوات خاص آغاز و به پیدایش خط و زبان منجر شد. از آنجایی که ارتباط، رفتاری آموختنی است، بنابراین هر فرد با یادگیری در ست و کسب مهارتهای ارتباطی میتواند موفق به اصلاح و بهبود رفتارهای ارتباطی خویش شود (الهیاری، اصلانخانی و زارعی، ۱۳۹۹). عمده ترین مهارتهای ارتباطی شامل خواندن، نوشتن، گوش دادن و صحبت کردن هستند. از میان مهارتهای نامبرده، ضعف در مهارت خواندن به ویژه در نظامهای آموزشی میتواند مشکلات متعددی را برای فراگیران به همراه داشته باشد. به نحویکه تقریباً ۸۰ درصد دانش آموزان ناتوان در یادگیری، دارای مشکل در خواندن هستند (والاس ۴، ۲۰۰۶). یادگیری مهارت خواندن در دوره ابتدایی که یکی از حساسترین دوره های آموزشی است، دارای اهمیت مضاعفی است زیرا به عنوان مثال دانش آموزی که در خواندن صورت سوال ریاضی، ضعف داشته باشد؛ بنابراین قادر به فهم و حل مسئله ریاضی نخواهد بود یا دانش آموزی که نتواند درست بخواند، در نگارش و املاء نویسی نیز با مشکل مواجه خواهد شد. قبل از شیوع کرونا پژوهشهایی در زمینه مشکلات نارساخوانی دانش آموزان و ارائه راهکارهایی برای حل آنها توسط پژوهشگران متعددی انجام شده بود. به عنوان مثال میتوان از محمدی، کرمی و هاشمی (۱۳۹۰)؛ حریری و همکاران (۱۳۹۵)؛ حمیدی و فیاض بخش (۱۳۹۵)؛ صدوقی، امانی و زارع (۱۳۹۵) و دهقان و همکاران (۱۳۹۶) نام برد که پژوهشهای قابلتوجهی در این زمینه انجام دادهاند؛ اما پس از شیوع کرونا و گسترش آموزش مجازی که تدریس به دانش آموزان پایه های اول دبستان را نیز با چالشهایی مواجه ساخت، تاکنون پژوهشی پیرامون آموزش و تقویت مهارت خواندن به دانش آموزانی که از این نظر دارای ضعف هستند؛ انجام نشده است. مشاهدات پژوهشگر پس از گذشت یک ترم تحصیلی (از اول مهرماه تا اواسط دیماه ۱۳۹۹) منتهی به شناسایی سه نفر از دانش آموزان پایه اول در کلاس مجازی دبستان جامی، واقع در تربت جام شد که نسبت به سایر دانش آموزان از نظر خواندن بیش از حد ضعیفتر بوده و به نوعی دارای اختلال خواندن بودند. بنابراین در پژوهش حاضر این سوال موردبررسی قرار گرفت که چگونه با استفاده از روش اقدام پژوهی میتوان ضعف نارساخوانی این دانش آموزان را در قالب گروه کوچک و در فضای مجازی بهبود بخشید؟

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1486328>

